

تعیین شاخص‌های عملکرد ریوی کارگران یک صنعت نساجی در استان قم در سال ۱۳۹۲

جواد ملکوتی^۱، شهرام ارسنگ جنگ^۲، مجتبی دهقان نصیری^۳، و حیدر غربی^{۴*}

۱- دانشگاه علوم پزشکی قم- دانشکده بهداشت- گروه مهندسی بهداشت حرفه‌ای- کارشناسی ارشد.

۲- دانشگاه علوم پزشکی قم- دانشکده بهداشت- گروه مهندسی اپیدمیولوژی و آمار زیستی- مربی.

۳- دانشگاه علوم پزشکی تهران- دانشکده بهداشت و انتیتو تحقیقات بهداشتی- گروه مهندسی بهداشت حرفه‌ای- کارشناسی ارشد.

۴- دانشگاه علوم پزشکی شهرود- مرکز تحقیقات سلامت محیط و کار- دانشکده بهداشت- گروه مهندسی بهداشت حرفه‌ای- مرکز تحقیقات سلامت محیط و کار.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۲/۲۴، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۳/۲۶

چکیده

مقدمه: کار در برخی شرایط می‌تواند بر سلامتی شاغلین اثر سوء داشته باشد. نزدیک به نیمی از عوامل خطر مؤثر در بروز بیماری‌های مزمن انسدادی ریوی دارای منشأ شغلی می‌باشند و این در حالی است که همه این موارد قابل پیشگیری هستند. در این مطالعه به تعیین اثرات ریوی ناشی از مواجهه با گرد و غبار آلیاف اکریلیک در یکی از صنایع نساجی استان قم در سال ۱۳۹۲ پرداخته شد.

مواد و روش‌ها: این مطالعه، از نوع مطالعات توصیفی تحلیلی است که به مدت ۴ ماه بر روی کارگران کارخانه نساجی لاله مهرگان انجام شده است. به منظور جمع‌آوری اطلاعات فردی و شغلی از پرسشنامه استفاده شد و برای تعیین ظرفیت‌های ریوی کارگران، آزمون عملکرد ریوی با همکاری یک پزشک متخصص طب کار انجام شد. شاخص‌های عملکرد ریوی مورد بررسی شامل FEF FVC FEVI FEF/FVC FEVI/FVC FEF و ۷۵-۲۵٪ بود؛ جهت توصیف و تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون‌های آماری χ^2 است، ضریب همبستگی پیرسون و تجزیه و تحلیل واریانس یک طرفه در محیط SPSS استفاده گردید.

نتایج: نتایج نشان داد که ظرفیت‌های عملکرد ریوی در سالن‌های مختلف اختلاف آماری معناداری با یکدیگر نداشتند. در بین شاخص‌های عملکرد ریوی، تنها اختلاف میانگین $FEF = 25 - 75\%$ در بین گروه شاهد و گروه‌های شغلی ریسندگی و بافت‌گی از نظر آماری معنی دار بود. براساس آزمون ضریب همبستگی پیرسون بین عملکرد ریوی و سابقه‌ی شغلی، سن، شاخص توده‌ی بدنی و استفاده از تجهیزات حفاظت تنفسی ارتباط معناداری یافت نشد ($P > 0.05$).

نتیجه‌گیری: براساس نتایج مطالعه، احتمال شروع مراحل اولیه اختلالات مربوط به انسداد راه‌های هوایی به‌ویژه راه‌های هوایی کوچک در کارگران سالن‌های بافت‌گی و ریسندگی بالا است لذا بررسی و اصلاح سیستم تهویه در سالن‌های تولید ضروری است.

واژه‌های کلیدی: نساجی، گردوغبار، عملکرد ریوی.

*نوبنده مسئول: شهرود- دانشگاه علوم پزشکی شهرود- دانشکده بهداشت، تلفن: ۰۳۳-۳۲۳۳۶۸۹۰، نمبر: ۹۱۲۷۳۸۸۱۴۵، Email: gharibivahid@gmail.com

ارجاع: ملکوتی جواد، ارسنگ جنگ شهرام، دهقان نصیری مجتبی، غربی وحید. تعیین شاخص‌های عملکرد ریوی کارگران یک صنعت نساجی در استان قم در سال ۱۳۹۲. مجله دانش و تدرستی ۱۱(۴): ۱۱۱-۱۷.

مواجهه با گرد و غبار الیاف مصنوعی، بستر لازم جهت توجیه طرح‌های کنترلی در سریع‌ترین زمان ممکن ایجاد نماید.

مواد و روش‌ها

این مطالعه، از نوع مطالعات توصیفی تحلیلی است که به مدت ۴ ماه بر روی کارگران کارخانه نساجی لاله مهرگان انجام شده است. برای این منظور، ابتدا اطلاعات جامعی در خصوص فرآیند تولید و ویژگی‌های مواد مصرفی جمع‌آوری شد و سپس تعداد نمونه‌های آماری موردنیاز تعیین گردید. حداقل تعداد نمونه موردنیاز با توجه به سوابق نتایج اسپیرومتری و براساس میانگین و انحراف معیار شاخص‌های عملکرد ریوی در جامعه موردنظر ۶۰ نفر تعیین شد. در این مطالعه به ازای هر نمونه، یک شاهد نیز در نظر گرفته شد. تعداد کل کارگران صنعت نساجی تحت مطالعه در ۴ بخش مختلف ۱۲۰ نفر بود لذا به نسبت کارکنان شاغل در هر قسمت کارخانه، تعداد نمونه‌های موردنیاز با توجه به روش نمونه‌گیری طبقه‌بندی تصادفی شده به ترتیب در سال‌های ریسندگی، بافتگی، تکمیل و بسته‌بندی برابر با ۱۲، ۱۲، ۲۶ و ۱۰ نفر بود.

برای نمونه‌گیری، از روش نمونه‌گیری طبقه‌بندی تصادفی شده استفاده گردید؛ بدین ترتیب که هر کدام از قسمت‌های کاری را به عنوان یک طبقه در نظر گرفته و سپس از درون هر طبقه، متناسب با تعداد نمونه موردنیاز به روش تصادفی ساده، نمونه‌ها انتخاب شد. لازم به ذکر است که افراد دارای سابقه کاری کمتر از یک سال و دارای سابقه‌ی بیماری‌های مزمن قلبی عروقی و ریوی از جامعه آماری نمونه‌ها حذف شدند. ۶۰ نفر از بخش اداری صنعت موردنظر از میان افرادی که با گردوغبار در محیط صنعت مواجهه نداشته‌اند به صورت تصادفی به عنوان نمونه‌های شاهد انتخاب شده و ظرفیت‌های تنفسی آنها نیز اندازه‌گیری گردید.

جمع‌آوری مشخصات دموگرافیک کارگران و همچنین بررسی الگوی کار با استفاده از پرسشنامه‌یی که در بردارنده سؤالاتی نظری سن، سطح سواد، مدت اشتغال به کار فعلی و قبلی، شیفت کاری، مدت زمان استفاده از تجهیزات حفاظت تنفسی، مدت اضافه کار در ماه، مصرف دخانیات، سوابق اختلالات قلبی و عروقی، میزان فعالیت‌های ورزشی و شاخص توده بدنی بود صورت پذیرفت. به منظور تعیین ظرفیت‌های ریوی افراد تحت مطالعه و جهت پیشگیری از خطاهای احتمالی، آزمون عملکرد ریوی با همکاری یک مرکز تخصصی ارایه‌دهنده خدمات طب کار و پزشک متخصص طب کار انجام شد. این آزمون بعد از اتمام هر شیفت کاری به نحوی که از هر فرد حداقل سه آزمون قابل قبول گرفته شود صورت پذیرفت. شاخص‌های عملکرد ریوی سنجیده شده در این آزمون شامل FEV1/FVC (کسری از ظرفیت حیاتی) که می‌توان آن

مقدمه

همان‌طور که کار برای سلامت و تأمین آسایش مفید است در شرایطی نیز می‌تواند بر سلامتی شاغلین اثر سوء داشته باشد. طبق آمار منتشر شده توسط مرکز آمار ایران در سال ۱۳۹۲؛ از بین جمعیت شاغلان ۱۰ ساله و بیشتر (جمعیت فعال اقتصادی کشور)؛ از ۳۴/۳ درصد در بخش صنعت اشتغال داشتند (۱). افراد شاغل در صنایع بهدلیل نوع و ماهیت کارشان نسبت به سایر اقسام جامعه در معرض حوادث و بیماری‌های بیشتری قرار دارند. یکی از مهمترین عوامل مخاطره‌آمیز برای این افراد، عوامل شیمیایی محیط‌های کاری است. مواجهه با مواد شیمیایی در محیط‌های کاری تقریباً عامل ۱۵ درصد از آسم و ۱۰ درصد از موارد سرطان ریه می‌باشد (۲). گردوغبارها بسته به ماهیتشان در صورت وارد شدن به ریه‌ها می‌توانند منجر به ایجاد بیماری‌های ریوی شده و دامنه اثراتی از کاهش ظرفیت تنفسی تا مرگ را به دنبال داشته باشند. بیماری‌های ریوی ناشی از کار درصد قابل توجهی از بیماری‌های شغلی را تشکیل داده و یکی از مهمترین علل غیبت کارگران از محیط‌های کار می‌باشد (۳). نزدیک به نیمی از عوامل خطر مؤثر در بروز بیماری‌های انسدادی مزمن ریوی دارای منشاً شغلی می‌باشد (۴) که در اثر مواجهه با مواد محرك در محیط کاری ایجاد می‌شوند. این در حالی است که همه بیماری‌های شغلی قابل پیشگیری هستند (۵). طبق آمار منتشر شده توسط سازمان ملی ایمنی و بهداشت National Institute of Occupational Safety and Health (NIOSH) از سال ۱۹۹۵ تا ۲۰۰۴ تعداد مرگ در افراد بالای ۱۵ سال بهدلیل مواجهه با گردوغبار پنهان و ابتلاء به بیماری باسینوز بالغ بر ۹۱ نفر بوده است. همچنین در طی سال‌های ۱۹۹۵ تا ۲۰۰۴ تعداد ۲۸۲۲۹ نفر از افراد بالای ۱۵ سال بهدلیل ابتلاء به بیماری‌های ریوی ناشی از تماس با گردوغبار جان خود را از دست داده‌اند (۶). صنایع نساجی در زمرة صنایعی می‌باشند که در آنها شیوع اختلالات تنفسی امری شایع است (۷). اغلب این صنایع در کشورمان بهدلیل برخورداری از فرآیندهای تولیدی قدیمی و مستهلك، عدم برخورداری از برنامه‌های نگهداری و تعمیرات تجهیزات و همچنین استفاده از سیستم‌های تهويه نامناسب، با مشکل پراکندگی گردوغبار در هوای محیط کار روبرو هستند. در اکثر این صنایع شاغلین در معرض ابتلاء به بیماری‌های تنفسی می‌باشند. براساس نتایج تحقیقات انجام شده، کارگران صنایع نساجی در معرض خطر پیشرفت عالیم ریوی و کاهش عملکرد ریوی هستند که انجام معاینات بالینی و اسپیرومتری در مراحل اولیه می‌تواند شروع این بیماری‌ها را نشان دهد (۸). بهمنظور پیشگیری از بروز بیماری‌ها و ناراحتی‌های تنفسی، تحقیق حاضر قصد دارد تا با تعیین شاخص‌های عملکرد ریوی کارگران صنعت نساجی در

ساعت (٪۵۰-٪۷۵) و بین ۶ تا ۸ ساعت (٪۱۰۰-٪۷۵) از زمان‌های کاری خود از تجهیزات حفاظت تنفسی استفاده می‌کردند. نتایج این بررسی در جدول ۱ بیان شده است.

بهمنظور تعیین همبستگی عملکرد ریوی کارگران با مدت اشتغال به کار فعلی آنها از آزمون ضریب همبستگی پیرسون استفاده گردید؛ باتوجه به نتایج این آزمون، ارتباط آماری معنی‌داری بین متغیر مدت اشتغال به کار فعلی با متغیرهای مربوط به شاخص‌های تنفسی یافت نگردید (جدول ۲).

برای تعیین رابطه عملکرد ریوی کارگران با نوع شغل (محل فعالیت) فعلی آنها، از هر چهار شاخص FVC، FEF، FEV1 و FEV1/FVC استفاده شد و با روش تحلیل واریانس یک طرفه براساس روش حداقل مریعات وزن دار شده تجزیه و تحلیل گردید. نتایج آزمون تحلیل واریانس یک‌طرفه براساس روش حداقل مریعات وزن دار شده برای مقایسه اختلاف میانگین بین FEF بر حسب محل فعالیت کارگران بیانگر وجود اختلاف بین گروه‌ها می‌باشد. تجزیه و تحلیل بونفرونی برای مقایسه‌های جفتی بین گروه‌ها نیز نشان داد که بین میانگین FEF کارکنان سالن‌های ریسنندگی و بافنده‌گی باسته‌بندی و تکمیل، اختلاف معنی‌داری از نظر آماری وجود دارد. اختلاف میانگین جفتی بین سایر گروه‌ها از نظر آماری معنی‌دار نبود (جدول ۳ و نمودار ۱). همچنین باتوجه به نتایج آزمون‌های تعقیبی و فواصل اطمینان ۹۵ درصد، اختلاف میانگین بین FEF ٪۷۵-٪۲۵ ریوی شاهد (اداری) با ریسنندگی و بافنده‌گی از نظر آماری معنی‌دار بود ($P \geq 0.05$). ضمناً نتایج آزمون تحلیل واریانس یک طرفه براساس روش حداقل مریعات برای مقایسه اختلاف میانگین FVC بر حسب نوع شغل کارگران بیانگر عدم وجود اختلاف آماری معنی‌دار بین گروه‌ها (مورد و شاهد) می‌باشد ($P = 0.2$) (جدول ۴ و نمودار ۲).

نتایج آزمون تحلیل واریانس یک‌طرفه براساس روش حداقل مریعات برای مقایسه اختلاف میانگین FEV1 بر حسب نوع فعالیت بیانگر عدم وجود اختلاف آماری معنی‌دار در سطح معنی‌داری ٪۵ بین گروه‌های (مورد و شاهد) می‌باشد ($P = 0.9$) (جدول ۵ و نمودار ۳). باتوجه به نتایج آزمون تحلیل واریانس برای مقایسه اختلاف بین میانگین FEV1/FVC کارگران بر حسب محل فعالیت، از نظر آماری بین میانگین گروه‌ها اختلاف معنی‌داری در سطح اطمینان ۹۵٪ وجود نداشت ($P = 0.3$) (جدول ۶ و نمودار ۴).

باتوجه به نتایج آزمون ضریب همبستگی پیرسون، بین سن و متغیرهای عملکرد ریوی نیز همبستگی خطی مشاهده نگردید. بهمنظور بررسی ارتباط بین عملکرد ریوی و استفاده از وسائل حفاظت تنفسی، از آزمون تحلیل واریانس یک‌طرفه استفاده گردید؛ باتوجه به

را در ثانیه اول در طی بازدم از ریه خارج کرد)، FEV1 (مقدار گازی که طی اولین ثانیه بازدم اجباری و پر فشار از ریه‌ها خارج می‌گردد)، FVC (ظرفیت حیاتی اجباری و پر فشار، حجم هوایی که بعد از یک دم عمیق می‌توان با شدت هرچه بیشتر و با حدأکثر توان از ریه‌ها خارج کرد) و FEF (حدأکثر جریان هوا در ٪۷۵-٪۲۵ FEF (حدأکثر جریان هوا در ٪۲۵-٪۷۵ FEF) از ظرفیت حیاتی اجباری و پر فشار) بود. FEF متفاوت است که برای تشخیص مراحل اولیه انسداد راههای هوایی کوچک مورد استفاده قرار می‌گیرد.

آزمون عملکرد ریوی، بهطور مشابه برای گروه شاهد که از بخش اداری صنعت موردنظر و از میان افراد فاقد مواجهه با گردوبخار بودند نیز انجام شد. در گام بعدی، نتایج آزمون اسپیرومتری توسط پژوهشگران SPSS گردید؛ سپس بررسی‌های آماری و تفسیر نتایج بر روی این نتایج انجام شد. برای تعیین همبستگی عملکرد ریوی کارگران با مدت اشتغال به کار فعلی آنها و همچنین بین سن و متغیرهای عملکرد ریوی؛ از آزمون ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. برای تعیین رابطه کلیه آزمون‌های عملکرد ریوی کارگران با نوع شغل (محل فعالیت) فعلی آنها، نوع فعالیت آنان و نیز وضعیت استفاده از وسائل حفاظت فردی، از آزمون تحلیل واریانس یک‌طرفه براساس روش حداقل مریعات استفاده شد.

نتایج

در این بررسی ۶۰ نمونه بهطور تصادفی انتخاب گردید و پس از بررسی اولیه تعداد ۵۹ نمونه تأیید شد (مطابق روش اجرای پژوهش، یک نفر بهدلیل سابقه‌ی شغلی کمتر از یک سال از مطالعه حذف گردید). از بین این ۵۹ کارگر مرد، ۲۶ نفر در واحد ریسنندگی، ۱۱ نفر در واحد بافنده‌گی، ۱۲ نفر در واحد تکمیل و ۱۰ نفر در واحد بسته‌بندی مشغول به کار بودند. طبق نتایج حاصله از پرسشنامه که با استفاده از اظهارات کارگران تکمیل گردید و با سوابق معاینات بدو استخدام آنها مطابقت داده شد مشخص گردید که هیچ یک از آنها سابقه استعمال دخانیات و اختلالات قلبی و عروقی نداشته‌اند. تمامی افراد بهصورت نوبت کار (گردشی) در سه شیفت مشغول به کار بوده و از این تعداد فقط یک نفر (٪۱/۶۹) دارای شغل دوم بود. از بین ۵۹ نفر از شرکت‌کنندگان در مطالعه، تعداد ۳۴ نفر (٪۵۷/۶۲) قبل از اشتغال به کار در صنعت مورد بررسی (نساجی)، سابقه کار در سایر صنایع را داشته، لیکن مطابق سوابق پرونده‌های پژوهشکی آنها، نامبردگان در طی معاینات بدو استخدام هیچگونه عارضه سویی ناشی از مشاغل قبلی‌شان نداشته‌اند (جدول ۱). از بین ۵۹ شرکت‌کننده در این مطالعه بهترتبه، ٪۳۳/۹٪، ٪۱۸/۶۴٪، ٪۲۳/۷۳٪ و ٪۲۳/۷۳٪ از آنها کمتر از ۲ ساعت (کمتر از ٪۲۵)، بین ۲ تا ۴ ساعت (٪۵۰-٪۲۵)، بین ۴ تا ۶

ربوی کارکنان با شاخص توده‌ی بدنی رابطه‌ی معناداری یافت نشد. با توجه به نتایج آزمون ضریب همبستگی پیرسون به جز FEV1/FVC، همبستگی خطی مثبت و معنی‌داری بین متوسط ساعت اضافه کاری در ماه و متغیرهای عملکرد ریوی مشاهده گردید (جدول ۷).

نتایج آزمون، از نظر آماری اختلاف معنی‌داری بین طرفیت‌های عملکرد ریوی با میانگین زمان استفاده از تجهیزات حفاظت تفسی یافت نگردید؛ ولیکن نتایج نشان داد که مقدار هر چهار شاخص ۰٪-۷۵٪ FEF و FEV1/FVC FVC، FEV1 ۱۰٪-۷۵٪ از زمان‌های کاری خود از تجهیزات حفاظت تفسی استفاده می‌نمایند بالاتر از سایر افراد است. همچنین بین عملکرد

جدول ۱- مقادیر متغیرهای مورد بررسی در گروه‌های مورد و کنترل

گروه کنترل				گروه مورد				متغیر
ماکریم	مینیمم	انحراف معیار \pm میانگین	تعداد	ماکریم	مینیمم	انحراف معیار \pm میانگین	تعداد	
۴۲	۲۶	۳۳/۵ \pm ۴/۹	۵۹	۴۱	۲۰	۲۹/۲ \pm ۴/۹	۵۹	سن (سال)
۳۰/۴	۱۸/۹	۲۴/۷ \pm ۳/۴	۵۹	۳۱/۱	۱۸	۲۴/۲ \pm ۳/۳	۵۹	BMI
۸	۱	۴/۶ \pm ۲/۲	۵۹	۱۴	۱	۴ \pm ۴/۶	۵۹	اشغال به کار فیزی (سال)
۱۲	۰	۲/۷ \pm ۲/۵	۵۹	۱۵	۱	۴/۴ \pm ۳/۸	۵۹	اشغال به کار قلبی (سال)
۰	۰	•	۵۹	۱۵۰	۰	۷۴/۸ \pm ۲۵/۵	۵۹	متوسط ساعت اضافه کار (ماه)
۱	۰	۰/۰۶ \pm ۰/۲	۵۹	۱	۰	۰/۲ \pm ۰/۳	۵۹	فعالیت منظم ورزشی (ساعت)
۶/۳	۳/۵	۴/۷ \pm ۰/۷	۵۹	۵/۷	۲/۷	۴/۳ \pm ۰/۷	۵۹	(L/S)٪-۷۵٪ FEF
۶/۳	۳/۹	۴/۹ \pm ۰/۶	۵۹	۵/۷	۳/۴	۴/۷ \pm ۰/۵	۵۹	FVC (L))
۵/۶	۳/۴	۴/۲ \pm ۰/۵	۵۹	۴/۸	۳	۴ \pm ۰/۴	۵۹	FEV1 (L)
۹۳/۱	۷۴/۹	۸۵/۲ \pm ۴/۷	۵۹	۱۲۳	۷۴/۷	۸۴/۹ \pm ۶/۹	۵۹	FEV1/FVC (%)

جدول ۲- نتایج آزمون ارتباط عملکرد ریوی کارگران با مدت اشتغال به کار فعلی آنها

FEV/FVC	FEV	FEF	FVC	.	متغیر
۰/۰۴	۰/۱	۰/۰۲	۰/۰۸	۱	ضریب همبستگی
۰/۷	۰/۲	۰/۸	۰/۵	-	مدت اشتغال (سال)

جدول ۳- مقایسه میانگین %۲۵-۷۵ FEF بر حسب نوع شغل

P.V	فاصله اطمینان ۹۵٪	انحراف معیار \pm میانگین	اختلاف میانگین	نوع شغل	% ۲۵-۷۵ FEF
۰/۰۰۵	(-۱/۷-۰/۲)	-۱	۴/۸ \pm ۰/۴	بسته‌بندی	
۰/۰۱۱	(-۱/۶۴-۰/۱)	-۰/۸	۴/۷ \pm ۰/۵	تکمیل	
۰/۲۹	(-۱/۱ ۰/۱)	-۰/۴	۴/۸ \pm ۰/۸	ریسندگی	
-	-	-	۲/۸ \pm ۰/۵	بافتندگی (فرنس)	

جدول ۴- مقایسه میانگین FVC بر حسب نوع شغل

P.V	فاصله اطمینان ۹۵٪	انحراف معیار \pm میانگین	اختلاف میانگین	نوع شغل	متغیر
≥ ۰/۹۹۹	(-۰/۸ ۰/۲)	-۰/۳	۴/۹ \pm ۰/۱	تکمیل	FVC
۰/۶۳	(-۰/۹ ۰/۲)	-۰/۳	۴/۷ \pm ۰/۶	بسته‌بندی	
≥ ۰/۹۹۹	(-۰/۳ ۰/۶)	-۰/۱	۴/۷ \pm ۰/۵	ریسندگی	
-	-	-	۴/۶ \pm ۰/۶	بافتندگی (فرنس)	

جدول ۵- مقایسه میانگین FEV1 بر حسب نوع شغل

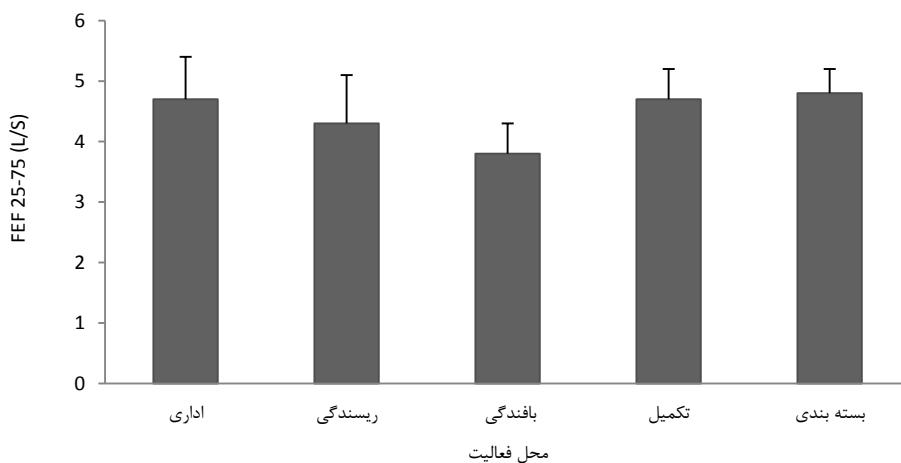
P.V	فاصله اطمینان ۹۵٪	انحراف معیار \pm میانگین	اختلاف میانگین	نوع شغل	متغیر
۰/۴۸	(-۰/۷-۰/۱)	-۰/۳	۴/۲ \pm ۰/۴	بسته‌بندی	FEV1
۰/۶۳	(-۰/۷-۰/۱)	-۰/۲	۴/۱ \pm ۰/۱	تکمیل	
≥ ۰/۹۹۹	(-۰/۴-۰/۳)	-۰/۰۸	۳/۹ \pm ۰/۴	ریسندگی	
-	-	-	۳/۹ \pm ۰/۴	بافتندگی (فرنس)	

جدول ۶- مقادیر پیش‌بینی شده FEV₁, FVC و درصد FEV₁/FVC به تفکیک سال‌های تولید

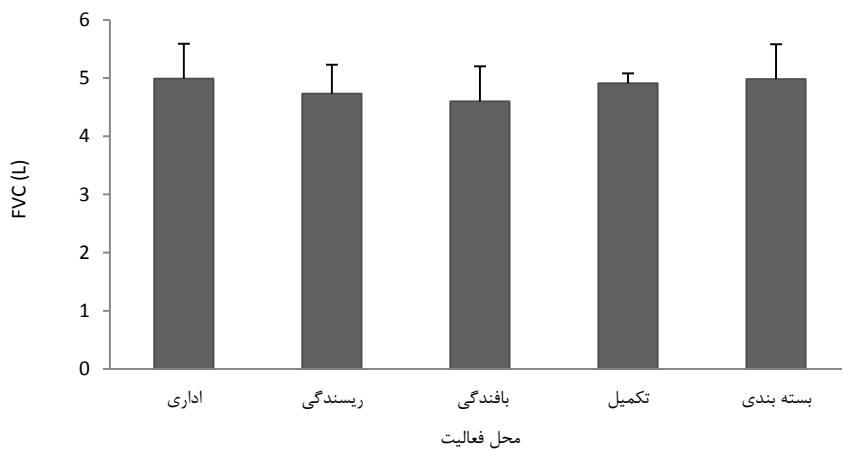
سال	Mean Percent Predicted		FEV ₁ /FVC%
	FEV ₁	FVC	
بسته‌بندی	۱۰۷/۵	۱۰۶/۳	۸۴/۹
تکمیل	۹۷/۸	۹۷/۴	۸۵/۱
بافندگی	۹۳/۷	۹۲/۱	۸۲
ریستندگی	۹۱/۵	۹۱/۶	۸۴/۴

جدول ۷- نتایج آزمون تعیین رابطه عملکرد ریوی کارگران با متوسط ساعت اضافه کاری

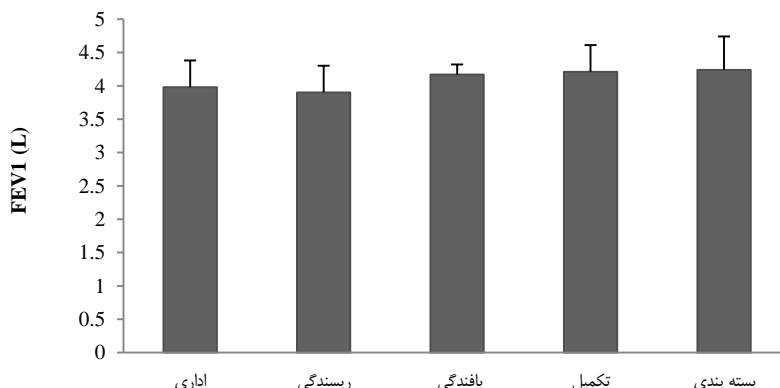
FEV ₁ /FVC	FEV ₁	FVC	FEF	اضافه کاری
۰/۱	۰/۳	۰/۲	۰/۴	P.V

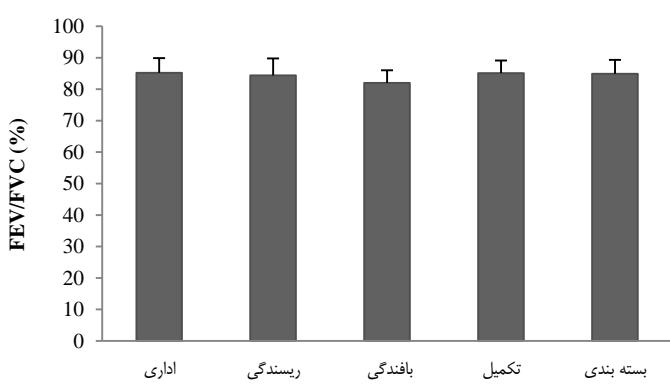
نمودار ۱- نمودار میانگین ۷۵-۲۵% FEF بر حسب محل فعالیت در گروه‌های شاهد و مورد

نمودار ۲- مقایسه میانگین FVC بر حسب محل فعالیت در گروه‌های مورد و شاهد

نمودار ۳- مقایسه میانگین FEV1 بر حسب محل فعالیت در گروههای مورد و شاهد

نمودار ۴- مقایسه میانگین FEV1/FVC بر حسب محل فعالیت در گروههای مورد و شاهد

(۱۰)؛ علت معنادار شدن این شاخص در مقایسه با سایر شاخص‌ها و گروه کنترل می‌تواند ناشی از دقت این شاخص در تشخیص انسداد راه‌های هوایی کوچک باشد. از نتایج حاصله، اینگونه استنباط می‌شود که احتمالاً مراحل اولیه اختلالات مربوط به انسداد راه‌های هوایی به‌ویژه راه‌های هوایی کوچک، در مشاغل بافندگی و رسندگی وجود دارد؛ البته از آنجایی که این شاخص در افراد طبیعی به میزان زیادی متفاوت است تغییرات این شاخص بایستی با احتیاط تفسیر شود و این مسئله نیاز به بررسی‌های بیشتری دارد (۱۰).

شايان ذكر است که در تمامي شاخص‌های ذكر شده، به ترتيب سالان‌های بافندگی و رسندگی داري کمترین مقادير عملکرد ريوى و سالان‌های تكميل و بسته‌بندی داري بالاترین مقادير عملکرد ريوى بوده‌اند؛ همچنان همبستگي خطى مثبت و معنى داري بين متوسط ساعات اضافه کاري در ماه و متغيرهای عملکرد ريوى مشاهده گردید. همان‌طور که انتظار مى‌رفت بين عملکرد ريوى کارگران و مواجهه با گدوغبار ارتباط وجود داشت بهنحوی که کارگران در مشاغل با مواجهه‌ی بالاتر با آليانده‌ها داري مقادير ظرفيت تنفسی کمتری در مقایسه با کارگران مشاغل با مواجهه‌ی پاپين‌تر بودند. از آنجايي که در

بحث

در تعیین رابطه عملکرد ريوى کارگران با نوع شغل (محل فعالیت) فعلی آنها، از هر چهار شاخص FEF و FVC و FEV1/FVC استفاده شد. هرچه يك از نتایج آزمون‌های تحلیل واریانس يک‌طرفه براساس روش حداقل مریعات وزن دار شده، تفاوت معناداری را در مقایسه اختلاف مقادير میانگین FVC و FEV1 و FEV1/FVC در بين گروههای شغلی (گروه نمونه و کنترل) نشان داد ($P \leq 0.05$). نتایج اين مطالعه با سایر مطالعات مشابه تطابق دارد (۹). در بين شاخص‌های اسپیرومتریک اندازه‌گيری شده در بين کارکنان سالان‌های رسندگی و بافندگی با بسته‌بندی و تكميل از نظر آماری، اختلاف معنی دار فقط در شاخص FEF ۷۵%-۲۵٪ وجود داشت. اختلاف میانگین جفتی بين سایر گروه‌ها از نظر آماری معنی دار نبود. همچنان جفتی بين سایر گروه‌ها از نظر آماری معنی دار نبود. همچنان با توجه به نتایج آزمون برای اختلاف میانگین‌ها، اختلاف میانگین بين FEF ۷۵%-۲۵٪ گروه کنترل صرفاً با مشاغل رسندگی و بافندگی از نظر آماری معنی دار بود ($P \leq 0.05$). مقدار FEF ۷۵%-۲۵٪ متغير دقیق‌تری برای تشخیص مراحل اولیه انسداد راه‌های هوایی خصوصاً راه‌های هوایی کوچک می‌باشد

در این مطالعه با توجه به اظهار نظرهای کارگران و بررسی‌های به عمل آمده مبنی بر عدم استعمال دخانیات، امکان بررسی عامل فوق در این تحقیق میسر نشد هرچند در متابع متعددی به تأثیر این عامل بر میزان FEV1 اشاره شده است (۹ و ۱۲).

با توجه به نتایج آزمون، از نظر آماری اختلاف معنی‌داری بین ظرفیت‌های عملکرد ریوی با میانگین زمان استفاده از وسایل حفاظت تنفسی یافت نگردید؛ ولی این مسئله را می‌توان به عدم استفاده صحیح از تجهیزات توسط کارگران ذکر کرد؛ ولیکن نتایج نشان داد که هر چهار شاخص FEF_{1/FVC}, FVC, FEV₁ و FEV_{1/FVC} در ۷۵٪-۷۵٪ در افرادی که در ۷۵-۱۰۰ درصد از زمان‌های کاری خود از تجهیزات حفاظت تنفسی استفاده می‌نمایند بالاتر از سایر افراد است. طی یک بررسی که بر روی کارگران صنعت نساجی شهرستان یزد انجام شد نیز مشخص گردید که تفاوت معناداری در نتایج حاصل از استفاده از تجهیزات حفاظت تنفسی در بین کارگران دیده نمی‌شود (۹).

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که بین عملکرد ریوی کارکنان با شاخص توده‌ی بدنه رابطه معناداری وجود ندارد. بخشی از نتایج این مطالعه مربوط به FEV₁ با نتایج مطالعه دون و همکاران همخوانی دارد؛ آنها نیز دریافتند که چاقی می‌تواند به عنوان یک عامل خطر در بروز تنگی نفس و نه انسداد مجاری هوایی مطرح باشد. همچنین آنها دریافتند که مکانیسم مسئول ایجاد تنگی نفس در افراد چاق، انسداد مجاری هوایی نیست (۱۴).

با توجه به اینکه قد یک شاخص در تعیین شاخص توده بدنه است برخی از مطالعات به بررسی این شاخص پرداخته‌اند. برای مثال در مطالعه‌ای که به مدت ۵ سال در کشور چین و در بین کارگران صنایع نساجی در معرض مواجهه با پنجه انجام شد مشخص گردید که قد کارگران می‌تواند بر روی میزان FEV₁ اثر معنادار داشته باشد (۱۲). علت عدم همخوانی بخشی از نتایج مطالعه حاضر با سایر مطالعات را می‌توان در یکنواخت بودن گروه تحت مطالعه عنوان نمود. بهطوری که شاخص توده بدنه در بین کارگران در بازه $3/3 \pm 24/2$ متری به تغییر بوده که در محدوده طبیعی و اضافه وزن و نه چاقی می‌باشد (۱۵) که این مسئله امکان مقایسه، مطالعه و تأثیر عامل چاقی را بر ظرفیت‌های عملکرد ریوی محدود نموده است.

با توجه به نتایج مطالعه می‌توان اظهار داشت که ظرفیت‌های عملکرد ریوی در سالن‌های مورد بررسی، اختلاف آماری معناداری با یکدیگر نداشتند. در بین شاخص‌های عملکرد ریوی مورد بررسی، فقط اختلاف میانگین بین FEF_{1/FVC} (۷۵٪-۲۵٪) در بین گروه شاهد (اداری) با ریسندگی و بافتگی از نظر آماری معنی‌دار بود که این امر با توجه به بالابودن میزان مواجهه با گرد و غبار در سالن‌های ریسندگی و

سالن‌های بافتگی و ریسندگی، فرآیند ریسیدن و بافتن الیاف در مقایسه با سالن‌های تکمیل و بسته‌بندی توأم با تولید گردوبغار زیادی می‌باشد می‌تواند علت پایین‌تر بودن مقادیر عملکرد ریوی در این دو سالن نسبت به سالن‌های تکمیل و بسته‌بندی باشد.

براساس نتایج مطالعه حاضر بین سن و متغیرهای عملکرد ریوی، همبستگی خطی مشاهده نگردید. در مطالعه‌ی مهرپور و همکاران بین افت شاخص‌های اسپیرومتریک (در کارگران در معرض مواجهه با الیاف طبیعی) و سن ارتباط معنادار یافت شد (۱۱). در مطالعه دیگری در کشور چین مشخص گردید که سن کارگران صنایع نساجی (پنجه) می‌تواند بر روی شاخص FEV₁ تأثیر معنادار داشته باشد (۱۲). همچنین سالاری نیز در بررسی خود به وجود ارتباط مستقیم بین سن و شیوه اختلالات ریوی دست یافت (۱۳). علت عدم تطابق نتایج مطالعه حاضر با مطالعات ذکر شده را می‌توان به تفاوت نوع الیاف در معرض مواجهه، کم بودن تعداد نمونه‌ها و همچنین پایین بودن سن کارگران در صنعت مورد بررسی نسبت Min:۴۱ Max:۲۰ (۴/۹ ± ۲۹/۲).

به منظور تعیین رابطه عملکرد ریوی کارگران با مدت اشتغال به کار فعلی آنها از آزمون ضریب همبستگی پیرسون استفاده گردید؛ با توجه به نتایج این آزمون، ارتباط آماری معنی‌داری بین متغیر مدت اشتغال به کار فعلی با متغیرهای مربوطه شاخص‌های تنفسی یافت نگردید. دکتر رحیمی فرد در مطالعه‌ی خود بروی ۴۷۳ کارگر نساجی در معرض مواجهه با الیاف پنجه و الیاف مصنوعی دریافت که میزان FEV₁ و درصد FEV_{1/FVC} با متغیر سابقه کار ارتباط معناداری دارد. آنها به ازای هر ۵ سال سابقه کار، به طور متوسط به میزان ۲۲۰ میلی‌لیتر و در هر سال، کاهشی برابر با ۴۵ میلی‌لیتر را در میزان FEV₁ مشاهده کردند. همچنین در مقایسه با کاهش طبیعی این شاخص پس از ۳۰ سالگی که به میزان ۳۰-۲۵ میلی‌لیتر می‌باشد مابه التفاوت را می‌توان به سابقه ناشی از کار در کارخانه مذکور نسبت داد (۹).

در مطالعه دیگری در بین کارگران در معرض مواجهه با الیاف طبیعی، اثر سابقه کار بر افت شاخص‌های اسپیرومتریک و FEV₁ درصد FEV_{1/FVC} معنادار شد (۱۱). همچنین سالاری و همکاران در مطالعه خود به وجود ارتباط مستقیم بین شیوه اختلالات ریوی و سابقه کار دست یافتند (۱۳). علت عدم معناداری نتایج رابطه عملکرد ریوی با مدت اشتغال به کار فعلی در این مطالعه می‌تواند کم بودن تعداد نمونه‌ها در مقایسه با سایر مطالعات، تفکیک کردن سابقه شغلی کارگران به دو قسمت سابقه کار فعلی و قبلی، تفاوت در نوع گردوبغار و همچنین پایین بودن سابقه کار ($4/6 \pm 4$) در کارگران تحت مطالعه باشد.

4. Halvani A, Tavakoli M, Safari Kamalabadi M. Epidemiology of COPD in inpatients. Shahid Sadoughi University of Medical Science 2009;17:3-9.[Persian].
5. Beckett WS. Occupational respiratory diseases. N Engl J Med 2000;342:406-13. doi: 10.1056/NEJM200002103420607
6. The National Institute for Occupational Safety and Health (NIOSH). Work related lung disease. Surveillance report. Med Aust 2008;90:110.
7. Hosein zade K, Mohamadkhan Kermanshahi S, Khavanin A. The effect of using relaxation and fluid therapy on respiratory function in textile workers. The Scientific Journal of Zanjan 2002;9:17-21.[Persian].
8. Aminian O, Mozaffari S, Sharifian S, Rokni M, Ahmadzadeh F, Heidariam Miri H. Evaluation of respiratory symptoms and spirometric indices in Ghaemshahr,s textile workers. Occupational Medicine Journal 2011;3:46-51.
9. Rahimi Fard M, Zare Zade N. Potency of cotton and synthetic fibers to FEV1% and FEV1/FVC in Textile workers in Yazd province. Tehran University Medical Journal 2004;62.[Persian].
10. Aghlinejad M, Mostafaei M, editors. Occupational medicine practice. Tehran: Arjmand press;2007.[Persian].
11. Mehrparvar AH, Mirmohammadi SJ, Ghovve MA, Lotfi MH, Rezapour Shahabadi SA, Nabi Meibodi R. Assessment of the effect of exposure to natural fibers on across- shift changes in spirometric indices among textile workers. Occupational Medicine Journal 2011;3:4-10.
12. Christiani DC, Ye TT, Wegman DH, Eisen EA, Dai HL, Lu PL. Cotton dust exposure, across-shift drop in FEV1, and five-year change in lung function. Am J Respir Crit Care Med 1994;150:1250-5.
13. Salary M, Barkhdary A, Zahedpooranaraky M. Investigation of prevalence of ventilatory defects of textile mill workers in the Yazd province. Tehran University Medical Journal 1999;57:22-6.
14. Sin DD, Jones RL, Man SF. Obesity is a risk factor for dyspnea but not for airflow obstruction. Arch Intern Med 2002;162:1477-81.
15. Sarshar N, Khajavi A. The prevalence of obesity in females of 15-65 years of age in Gonabad, Iran. Ofogh-E-Danesh: J Gonabad Univ Med Sci and Health Serv 2006;12:38-43.

بافندگی، می‌تواند احتمال شروع مراحل اولیه اختلالات انسداد راههای هوایی کوچک را در کارگران سالن‌های مذکور افزایش دهد. البته این مسئله نیاز به بررسی‌های بیشتری دارد.

پیشنهاد می‌گردد میزان مواجهه با گردغبارهای قابل تنفس و کل و همچنین عملکرد سیستم تهویه در سالن‌های بافندگی و ریسندگی مورد بررسی قرار گرفته و در صورت لزوم اصلاحات لازم صورت پذیرد. برگاری جلسات آموزشی، توجیه کارگران و نظارت بر استفاده از تجهیزات حفاظت تنفسی نیز می‌تواند در کاهش میزان مواجهه مؤثر باشد. همچنین ضرورت انجام معاینات و بررسی‌های دقیق‌تر و کامل‌تر بر روی کارکنان واحدهای بافندگی و ریسندگی جهت جلوگیری از اختلالات ریوی احساس می‌گردد.

تشکر و قدردانی

این پژوهش در قالب طرح تحقیقاتی مصوب به شماره ۰۳۴/۲۱۲۲۷ پ و با حمایت معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی قم در سال ۱۳۹۲ انجام شده است. بدین وسیله از کلیه کارکنان آن معاونت و همچنین مدیریت محترم و کلیه کارگران شرکت نساجی لاله مهرگان کمال تشکر و قدردانی به عمل می‌آید.

References

1. Statistical Center of Iran. Abstract of labor force statistics project results. Tehran.2010.
2. Gulati M, Slade MD, Fiellin MG, Cullen MR. Healthcare for obstructive lung disease in an industrial spirometry surveillance program. J Occup Environ Med 2009;51:336-42.
3. Helmseresht P, Delpishe E, editors. Occupational health. Tehran: Chehr press;1992.[Persian].

Evaluation of Workers' Pulmonary Function Indexes in One of Textile Industry in Qom Province, Year of 2013

Javad Malakouti (M.Sc.)¹, Shahram Arsang Jang (M.Sc.)², Mojtaba Dehghan Nasiri (M.Sc.)³, Vahid Gharibi (M.Sc.)⁴

1- Dept. of Occupational Health Engineering, School of Public Health, Qom University of Medical Sciences, Qom, Iran.

2- Dept. of Epidemiology and Biostatistics, School of Public Health, Qom University of Medical Sciences, Qom, Iran.

3- Dept. of Occupational Health Engineering, School of Public Health and Health Research Institute, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

4- Dept. of Occupational Health Engineering, Occupational and Environmental Health Research Center, School of Public Health, Shahrood University of Medical Sciences, Shahrood, Iran.

Received: 13 May 2016, Accepted: 15 June 2016

Abstract:

Introduction: Work conditions can have adverse effect on workers health. Nearly half of the risk factors in chronic obstructive pulmonary diseases are related to work condition, although all of these cases are preventable. The aim of the study was to evaluation of workers' pulmonary function indexes in one of textile industry in Qom province.

Methods: This study is a cross-sectional one which has done on LALEH MEHRGAN textile industry workers. Data collection was done according to a questionnaire. For evaluating of workers' pulmonary functions, lung function tests were done by an occupational medical specialist. Lung function indexes were FVC, FEV1, FEV1/FVC and FEF25% -75%. The data were statically analyzed using one sample t-test, Pearson Correlation Coefficient Test, one-way analysis of variance, using SPSS.

Results: Pulmonary function in halls was not significantly different. The only pulmonary function index that was statistically significant with control group was FEF 25-75% in spinning and weaving jobs. Statistical analysis between pulmonary function and job experience, age, body mass index and use of respiratory protection equipment showed no significant correlation ($P>0.05$).

Conclusion: Chance of airway obstruction, especially in the small airways in the weaving and spinning workers is high, so modification of the ventilation system in the production halls is essential.

Keywords: Textile, Dust, Pulmonary function.

Conflict of Interest: No

*Corresponding author: V. Gharibi, Email: gharibivahid@gmail.com

Citation: Malakouti J, Arsang Jang Sh, Dehghan Nasiri M, Gharibi V. Evaluation of workers' pulmonary function indexes in one of textile industry in Qom province, year of 2013. Journal of Knowledge & Health 2017;11(4):9-17.